

Aflevering 4:

Kunst aan de Vianenstraat

Bij de opening van het gebouw aan de Vianenstraat werd ook een aantal kunstwerken aan het gebouw toegevoegd. Het Brabants Dagblad schrijft op 9 september 1955 het volgende hierover:

“Op de binnenplaats van het gebouw heeft beeldhouwer Van de Burgt een beeldengroep geplaatst van twee meisjes die elkaar wat in het oor fluisteren. (.....) Beeldhouwer Geurtjens heeft een ontwerp van vier taferelen, in de voormuur te plaatsen, ter bezichtiging gesteld.”

Frans van de Burgt ((1915 – 1985) heeft veel beelden gemaakt (van hout, steen en brons). Veel van zijn in opdracht gemaakte beelden staan in Noord-Brabant bij scholen, verzorgingshuizen, kerken etc. Van de Burgt heeft ook het oorlogsmonument aan de Nieuwe Hescheweg gemaakt (onthuld op 4 mei 1960).

Opvallend is dat Frans van de Burgt meerdere beelden heeft gemaakt die enigszins op elkaar lijken. Zo staat in Boxtel de beeldengroep *Fluisterende kinderen* (1975) op het schoolplein van basisschool De Vorsenpoel. En in Ravenstein staat het beeld *Meisje met boek* van Frans.

Fluisterende kinderen, Basisschool De Vorsenpoel in Boxtel

Fluisterende kinderen, Maaslandcollege Oss 2019

Het beeld van de twee kinderen stond op de binnenplaats van de school en is later verhuisd naar de ruimte voor de hoofdingang van de school. Voor de eerste wervingsfolder van het Maaslandcollege heeft

Het beeld op de oorspronkelijke plek: de binnenplaats tussen de hal en de spoorlijn.

docent Nederlands Jan Lemmens zich in 1987 laten inspireren door het beeld. Met een spannend “Pssst, ik heb je iets te vertellen...” vormde het beeld de start van een verhaal over de school, haar bewoners en haar bijzondere cultuur. Sinds jaar en dag is het beeld gezichtsbepalend en heeft vele malen op publicaties van de school (onder andere het jubileumboek in 1997 en diverse schoolgidsen) mogen staan.

De taferelen (tableaus) op de gevel aan de rechterzijde van de hoofdingang zijn van de hand van beeldhouwer Leo Geurtjens (geboren in 1924). Geurtjens heeft in Noord-Brabant en Limburg diverse beelden en (gevel-)reliëfs gemaakt die nog zichtbaar zijn. Zo is het beeld van *Zoete lieve Gerritje* aan de Lepelstraat in 's-Hertogenbosch van de hand van Geurtjens.

Zoete lieve Gerritje

Marcel Bouwman heeft de volgende beschrijving gemaakt van de taferelen:

Wie zijn ogen losscheurt van zijn mobiele telefoontje en omhoogkijkt naar de rechterzijde van de gevel, ziet het menselijk bestaan in vier fases, strak gestileerd uitgebeiteld in steen.

De peuter, die niet kan wachten tot hij van zijn hobbelpaardje af mag, nieuwsgierig als hij is naar de grote wereld, die straks voor hem opengaat. Hij houdt zich ook niet vast, maar wil begerig, met open handen al die verrassingen, die gaan komen, omvatten.

De bewoner van onze school: de leerling. Ziet u de stapel kennis, die op zijn bank op hem ligt te wachten? En ziet u, hoe zijn mondhoeken verveeld naar beneden wijzen? Onderwijs als ondraaglijke last, het hoofd moet ondersteund worden, dat kan al die wetenschap niet dragen...! Hij is als de ficus elastica robusta, de rubberboom, naast hem: hij groeit wel, maar het duurt zo lang...

Betere tijden wachten de arme, gekwelde puber, als-ie groter is. Als hij een partner gevonden heeft, met wie hij een gezin gaat stichten en de school, waar hij toen zo'n zwaar hoofd in had, van nieuwe leerlingen gaat voorzien. Met zijn handje reikt de kleine naar zijn vader; nu heeft hij die nog nodig, die is nog de held van zijn kleine heeal. Dat gaat voorbij, heeft Annie M.G. Schmidt ons geleerd...

De winter van het bestaan. Wat rest, is de schommelstoel. En de kat om te aaien, want wie moet je anders knuffelen? De kinderen zijn het huis uit, druk bezig met hun carrière en de echtgenoot is, zoals het goede echtgenoten betaamt, eerder gegaan. Op het tafeltje bloemen, zelf gekocht. Zonnebloemen, dat wel, want in zo'n schommelstoel kun je heerlijk dromen van zonniger tijden...

Zo'n middelbare school, da's toch eigenlijk net het leven...

De gevel van de school mag niet worden veranderd. Zodoende kunnen de wijk en Oss de komende decennia blijven genieten van deze kunstwerken.

Geert Arts